

"Són alumnes que necessiten molt d'afecte"

Sofia Miguens és mestra de primària del Buen Consejo, un col·legi de Buenos Aires que realitza un treball d'inclusió social de noies que viuen a l'anomenada "villa 21-24" i als barris limítrofs. Mitjançant l'educació, el col·legi busca obrir-los nous horitzons.

17/03/2015

"La docència és una crida constant a créixer i superar-me cada dia una mica més, per poder després contagiar les meves alumnes", diu Sofia en parlar de la seva professió. Sofia té 28 anys i des del 2007 treballa com a mestra de primària a l'escola *Buen Consejo*.

El col·legi és ubicat al barri porteny de Barracas i va ser fundat el 1918. El 60% de les alumnes provenen de la "villa 21-24" i de Zavaleta; promou la integració social per mitjà de l'educació, de manera que les alumnes puguin accedir a estudis superiors o llocs de treball qualificats; i, ahora, contribuir a la recuperació cultural, econòmica i espiritual de les famílies.

El govern de la ciutat cobreix els sous dels docents i, a més, hi ha padrins que col·laboren per acabar de cobrir les despeses. En relació a l'aspecte espiritual, el col·legi està confiat a la

Prelatura de l'Opus Dei, que s'ocupa de l'educació catòlica i de l'atenció espiritual, tant de les alumnes com de les seves famílies.

"Les noies provenen de famílies amb dificultats de tot tipus, tant econòmiques com culturals i socials. Famílies molt colpejades per la pobresa i la delinqüència", explica Sofia. A l'escola, no només cerquen ensenyament sinó també afecte i comprensió. "Tot just poso un peu a l'escola, em trobo amb centenars de caretes esperant-me perquè els regali un somriure. Són alumnes que necessiten molt d'afecte, ser escoltades, que se'ls miri als ulls quan ens expliquen alguna cosa, que els prestem atenció, però també que els marquem bé els límits", continua Sofia.

Remarca que tots els nois i noies busquen entendre què està bé i què està malament, aprendre com són les

coses. I la seva figura de referència passa a ser el mestre. En aquest cas, a més, Sofia recalca que el respecte a l'autoritat a l'escola és notable, i això l'ajuda a ser més conscient de la responsabilitat que té: "Una mateix esdevé l'exemple, i el que tu els dius, potser mai més no ho tornin a escoltar. És molt gratificant veure com unes poques paraules poden obrir-li el panorama a cadascuna i donar-los una aspiració més gran per progressar".

Més de 30 alumnes del Buen Consejo van ingressar a diferents universitats de Buenos Aires per continuar amb els estudis el curs passat. "La majoria dels casos, són alumnes que els seus pares només van aconseguir completar l'escola primària, per això, aconseguir el títol universitari té per a elles, i per les seves famílies, un importància enorme, perquè mai no s'ho haguessin plantejat com a possibilitat si no hagués estat per la

tasca que es fa des del col·legi", comenta emocionada la mestra. "Se'ls obre un panorama impensat, amb el qual poden ajudar les seves famílies i plantejar-se aspiracions cada dia més altes".

"Sóc conscient que amb la meva feina puc servir la societat, fent tantes coses petites amb molt d'amor", diu entusiasmada Sofia, qui va començar a adonar-se de la seva vocació quan estava a secundària, i quan feia classes de suport escolar en un barri necessitat de la província de Buenos Aires. Era també la qui sempre explicava les matèries a les seves companyes. "Si jo havia estudiat a casa, o si havia entès els exercicis, era un malbaratament no poder compartir-ho amb les amigues. Ho veia com... temps perdut!" Sense saber si havia d'estudiar Història o Matemàtiques, al final es va decidir per Ciències de l'Educació, que incloïa també Magisteri.

En aquest moment, no pot concebre treballar en un altre lloc. "Aquest és el camí que Déu va dissenyar i va triar per a mi. És com la locomotora que m'empeny, que em fa caminar en la vida, que em convida a créixer cada dia una mica més". En les seves paraules, el *Buen Consejo* és un lloc que tria una i mil vegades. Diu que una de les principals satisfaccions que el col·legi li dóna és saber que res d'allò que fa o diu és infructuós. "Puc assegurar que és un col·legi on res del que un hagi fet bo és en va, res no es desaprofita", finalitza amb un somriure, amb l'alegria de saber que la seva aportació germinarà amb grans fruits en totes aquestes noies que avui la necessiten.

que-necessiten-molt-dafecte-que-sels-
miri-als-ulls/ (07/08/2025)